

[Duetoft]

at man vil have masser af vindmøller med alle de miljøproblemer, det måtte give. Men sandheden om vindmøllerne er, at vi ikke slipper for samtidig at have konventionelle værker, for vinden blæser jo altså ikke hele tiden. Jeg ved ikke, om energiministeren i den seneste tid har opfundet noget, der gør det muligt at opbevare energien, men hvis ministeren ikke har det, må man gøre sig klart, at der er lange perioder her i landet, hvor vindmøllerne kun er et supplement – et lille supplement – til et system, der skal kunne klare belastningerne alligevel. Derfor synes vi, at man prioriterer disse romantiske drømme lidt for højt i planen.

En gang imellem har vi også lidt svært ved at se, at den megen snak om miljø, som vi bestemt synes er noget vigtigt, er gået ind til benet i regeringen, ligesom vi synes, at miljøministeren og energiministeren skulle tale lidt mere sammen. Det gælder f. eks., når miljøministeren udsteder halmafbrændingsforbud, hvorved halmværkerne får problemer med at få halm, eller når man er ude i en diskussion oppe i Vestjylland om, hvorvidt affald skal genbruges eller skal brændes. Der kunne godt være lidt koordination på en række af de områder. For et stykke tid siden spurgte jeg i al stilfærdighed ministrene, om de ikke nok ville sørge for det, og jeg fik et nydeligt svar, som jeg ikke blev meget kloge af, men det kan jo være, at jeg bliver det i dag.

Der er også gode tanker i denne plan – nu skal ministeren ikke blive helt ked af det.

Planens prioritering af forskningen og ny teknologi føler jeg er meget vigtig, og den er vi meget enige med regeringen i.

Det vil jeg benytte som springbræt til at sige, at man nok skal passe på, at man ikke fører en for defensiv energipolitik. Det er meget godt, at vi skal spare os til en hel masse ting, men sårene ved at spare så meget kunne jo godt blive for store, set i den sammenhæng, at netop den teknologiske udvikling, der er undervejs, og som vi alle sammen ved er undervejs, måske betyder, at vi faktisk uden de store miljøproblemer kan bruge en hel del mere energi i løbet af 20, 30 eller 40 år end forudset. Vi tror på, at ny teknologi faktisk har langt større visioner i sig, end det fremgår af planen.

Jeg har allerede én gang i dag været oppe på denne talerstol og udtalt glæde over ministerens og regeringens kovending over for EF-harmoniseringen. Det er ikke for at strø salt i såret,

men blot for at glæde mig over, hvad der er sket, når jeg siger, at det jo kun er ét år siden, at ministeren skråsikkert stillede sig op og fortalte, at man aldrig ville komme til at se en EF-harmonisering i forbindelse med energiafgifter. Jeg har nu med stor fornøjelse og glæde læst, at denne afgiftsomlægning skal ske i tæt sammenhæng med, hvad der sker i de øvrige EF-lande. Det siger ministeren er noget helt andet. Og det gør ikke noget, at ministeren siger det, for hovedsagen er, at der sker en harmonisering. Om man så kalder den det ene eller det andet, kan jeg jo være ligeglad med. Ministeren må gerne tage æren for, at det hedder noget andet, men i praksis er det en harmonisering. Så tak for det, hr. minister!

A-kraften skal da have et ord med på vejen fra mig også. Jeg forstår ikke, at man kan komme uden om atomkraften i en energiplan, der er så langtrækkende som den, der foreligger her. Det kunne vi sikkert bruge hele eftermiddagen til at tale om, men når jeg siger det, plejer ministeren at affærdige mig med én bemærkning, og det gør ministeren sikkert også i dag. Men jeg vil da håbe, at regeringen i det mindste vil være så konsekvent, at man nu vil holde op med at tale om, at Barsebäck skal nedlægges. Det må være svenskernes egen sag, og når det nu er deres egen sag, så bliver det ikke nedlagt.

Jeg har også for nylig hørt socialdemokratiske borgmestre her i landet fortælle, at hvis drivhuseffektdiskussionen var kommet før a-kraftdiskussionen, havde vi også haft a-kraft i Danmark. Kun trist, at det ikke gik sådan.

Hvad angår forsyningssikkerheden, undrer vi os over regeringens prioritering af energikilder. Vi synes selvfølgelig, at der foregår et fantastisk godt stykke arbejde ude i Nordsøen; alle konsortierne derude gør et godt stykke arbejde. De efterforsker, og de borer, og de hiver op. Og det er meget flot, det, DUC og andre gør, men det ændrer intet ved, at den energikilde, der er flest ressourcer af i verden, er kullet, og derfor undrer det os lidt, at det er kullet, som man skal prioritere så meget ned, som der lægges op til i planen. Den teknologi, der er på vej, og som man kan fremme, og hvor man renser kullet, gør, at netop denne langsigtede ressource burde have en langt mere central plads i dansk energipolitik.

Nu sker der til gengæld det, at det signal, ministeren har sendt ud om, at vi ikke skal bruge